SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) **sprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.**
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v **Semeniških ulicah št. 2, I., 17.**
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 135. V Ljubljani, v petek 15. junija 1894. **Letnik XXII.**

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. junija.

Iz davčnega odseka.

V 23. paragrafu in nadaljnih do 29. določeno je, kako imajo obrtno-davčne komisije poslovati, kako ima predsednik sklicevati člane k sejam, kdaj in kako so seje sklepčne; § 25. pa predpisuje, da se mora član davčne komisije, ko se ravna za odmerjenje davka, njemu ali njegovim sorodnikom, ali kakemu podjetju, pri katerem je on z deležem udeležen, odstraniti od razprave in glasovanja. V § 27. pa je skrbljeno za to, da ima slehern član komisije vse razprave, vršeče se pri preiskovanju obrtnih razmer posameznega obrtnika, tajno ohraniti, ker zgodila bi se lahko dotičniku škoda, ko bi komisijski član izdal, kaj je o tega obrtu in njega tajnostih slišal.

V § 28. določuje se, da člani davčnih komisij nimajo pravice do dnin, diét, ampak dobiti imajo le potnino ali povračilo potnih troškov.

O tem je bilo precej razprave in da se je sprejelo načelo, da nimajo člani dobivati dnin, bil je povod temu, ker se hoče s tem zabraniti, da ne bodo v komisije silili ljudje, katerim je le za dnine mar in ki bi potem razprave v davčnih komisijah zavlačevali čez vse meje.

Tudi je s §§ 29. in 30. skrbljeno za slučaj, ko bi ne bilo mogoče volitev v davčno komisijo izvršiti, da imenuje finančni minister člane v tako komisijo, oziroma da pooblasti načelnika z izvršitvijo odmerjenja obrtnega davka.

V §§ 31. do 37. navedena so načela, po katerih se ima odmerjati obrtni davek in določuje § 31., da se ima obrtni davek razdeliti na posamezne davčne razrede in od teh na posamezne obrtne člane dotičnega razreda.

Po prvotnem Steinbachovem predlogu veljati bi imeli stalni davčni tarifi, katere pa je pododsek zavrgel in, kakor sem poročal, namesto tarifov predlagal, da se osnujejo štiri davčni razredi (davčne zadruge). Davčna komisija tedaj ne bo imela držati se pri presojevanju in odmerjenju davka dotičnemu obrtniku na tarif in k temu pripadajočim predpisom, ampak komisija bo kar presodila, koliko približno ima dotični obrtnik čistega dohodka od svojega obrta in mu bo v primeri z drugimi obrtniki tega razreda odmerila davčno svoto po lestvici, ki je v to odločena in ki gre od 1 gld. 50 kr. (najmanjši obrtni davek) na 2 gld., 2 gld. 50 kr., 3 gld., 4 gld., 5 gld. itd., 1300 gld., 1500 gld. itd., torej brez omejitve visokosti. Vsekako bo davčna komisija imela zeló velik vpliv in prostost, zato bo pa toliko bolj potrebno, da bodo obrtniki volili v davčno komisijo res vestne, razumne može, ki bodo nepristransko postopali.

Finančni minister izdal pa bode posebno instrukcijo, pa kateri se bodo morali ravnati komisije in obsegala bode sledeča načela, na katera se bodo komisije morale ozirati, ko bodo presojevale, koliki obseg, koliki obrat in koliki čisti prihodek ima dotični obrt, kateremu se ima odmeriti davek. Obrtni davek odmeril se bode redno za dve nadaljni leti torej za dobo 2 let.

Obrtni davek izračunati se ima od vsake stroke obrta posebej, torej kedor ima več vrst obrtnij, ali tovarn, izračunal se mu bode prihodek od vsakega podvzetja posebej.

Če se pa vse tovarne iste vrste nahajajo v enem in istem okraju, izračuna se dohodek iz vseh skupaj.

Važen je § 38., ki predpisuje kraj obdačenja. Obrtni davek predpiše se v oni občini, v kateri se obrt vrši. Če pa ima kak obrtnik več obrtnij ali tovarn, raztresenih v več davčnih občinah, predpiše se davek v oni občini, v kateri lastnik stanuje. Pri stavbenih podvzetjih smatra se sedež stavbenega vodstva kot pristojen kraj. Razprostira se obrt na obseg več občin, ima davčna komisija obrtni davek z ozirom na velikost obrta in prometa razdeliti na posamezne občine, kar je posebno važno za občine, katere imajo zaradi ondi nahajajočih se tovarn tudi več stroškov na pr. za ceste, za šole, za bolnišnice. Ali, zato je povsem opravičeno, da se obrtni davek odmeri po posameznih občinah, katere zamorejo potem pobirati tudi primerne naklade od tega obrtnega davka.

Če je kako veliko obrtno podvzetje razširjeno na več okrajev, odločuje deželna finančna uprava, če celo na več dežel, pa finančno ministerstvo, koliko odpada na posamezne dežele, oziroma okraje in občine. V § 39. do 47. predpisuje se način postopanja pri presojevanju in odmerjenju obrtnega davka.

Obrtnik ima na poziv finančne uprave oddati napovedbo svojih obrtnih dohodkov pri dotični davčni oblasti in v tej napovedbi ima navesti: 1. kakovost obrta; 2. kraj, kjer se izvršuje obrt; 3. kakovost in velikost prostorov, ki služijo za obrt; 4. število in lastnosti pomočnikov; 5. visokost upravnega kapitala; 6. kakovost in število obrtne uprave, število mašin, motorjev itd.; 7. veličino izdelanega in izprodanega blaga v letu. Te napovedbe zamorejo se ali pismeno podati, pa tudi osebno pri okrajnem davčnem uradu.

LISTEK.

Žalostinka ob grobu prelata Fr. Kosárja.

Iz Maribora, 14. junija.

Bridki dan, nesrečni dan!
Z nova žálosti oblak temán
Padel na Slovenijo je bôrno...
Vsako verno srce krvaví,
Krvaví, ker Tvojih dní
Preminolo je življenje zôrno.
Dà, še več! Do daljnih bratskih mest
Žalna tá se je raznesla vest,
Da umrl je mož med vsemi odličnjak,
Da umrl Slovenec je prezvest,
Kojega častí in ljubi vsak.

Dà, umrl je mož, oj mož značajen,
V veri in načelih neomajen,
V čegar prsih, v čegar srci čista
Plamenela ljûbav je do Krista!
Dà, umrl je mož, ki ljubil je resnico,
Ki je črtil laž in branil je pravico.
Vse ljudi je ljubil, vsem je kazal pravo pot,
A najbólj je gôrel za slovenski vrli rod.
Dà, umrl je mož, ki od mladosti
Vztrajen bil na potu je kreposti.
Malo je govoril, delal mnogo,
Rádost razodeval, skrivaj nosil togo...
Vsi za-tó smo ga ljubili
In v bližini njega srečni bili.

No sedàj si šel iz solz doline
Po plačilo v zgornje visočine:
Srečen si, presrečen pri Očeti
In v nebeški družbi sveti...
A na zemlji tù gomila
Tvoja vzbuja mnogo bolečin:
Ti bil cerkve si prezvesti sin,
Vodil ljudstvo si pod njena krila.

Rod se žalostí ob grobu Tvojem —
Po vóditelju žaluje svojem;
V Tebi objokuje tolažitelja,
Zvestega možá — učitelja...
Mož in žena bridko plaka,
Oj toguje verna duša vsaka!
Glej, prijatelje v izgubi té zavesti
Teža je upognila bolesti...
Dà, sožalje širi se povsód,
Kjer slovenski biva rod.
A tolažba tudi jedna nas navdaja —
Da spet vidimo se sredi raja...
Do tedàj pa pri Očeti zá nas prôsi,
Mir in blagoslov na rod slovenski rôsi!

Al. Kokelj.

V malem mestu.

(Povest. — Spisal Sv. Hurban Vajansky.)

(Dalje in konec).

VI.

Tako teče življenje, tako prihaja smrt. Čemu je obrazotvornost, čemu so čudne prigodbe, ki so vselej le nezdrave prikazni, le izjeme, posebnosti in spačenosti resničnega življenja. Nenavadni ljudje in nenavadne dogodbe naj so i v poeziji uprav tako izjeme in posebnosti, kakor v življenju! Večinoma drve pisatelji za takimi izjemami. Mi tega ne potrebujemo. Mi Slovani smo narod idealistov, pa ne sanjarjev!

V drugi sobi so čakale gospe na staro Dežanovo. Kratiknotova se je jokala kakor mačka — zmerom je poudarjala, da se je njen mož v njen jok zaljubil — pa če prav se on ni, gotovo se je vsaj ona. Gospa beležnikova si je prinesla kolinske vode — njeni živci so potrebovali krepila. Soba, kjer je počivala Milka, se je kmalu napolnila z ženicami iz predmestja. Začele so pobožno, pogrebno pesem — njihovi dolgočasni glasovi so se otožno razlegali po tihi, žalostni hiši.

Karol se je naselil v gostilni. Grede iz hiše žalosti je srečal beležnika, ki je bil vajen, da se mu vsak umakne. Nesrečnež! zdaj se je pa srečal s človekom, ki se temu ni navadil. Karol je zadel beležnika s svojim krepkim ramenom, da se je revež kar trikrat zatočil. Karol ni tega niti opazil, hitel je naprej. Njegova duša je bila v boli vtopljena, v boli, kakošno ljudje le težko prenašajo. I krepka Karolova narava se je udirala pod težo bolesti.

V gostilni je dobil sobo. Zaklenil se je in zamislil v tiho melanholijo. Sveča je dogorevala. Papir, v katerem je bila spodaj zavita, se je vnel ter osvetil z rudečim plamenom sobo. Plamen je počasi ugašal,

5·46

Davčni urad izroči vse sprejete napovedbe predsedniku okrajne obrtno-davčne komisije, ki vse te napovedbe preiskuje, popolni s potrebnimi poizvedbami, katere more izvrševati s pomočjo članov komisije; tudi je opravičen v pojasnenje napovedb poklicati dotičnega obrtnika v urad, da mu poda natančneje podatke. Tudi sme poklicati v presojevanje strokovnjake v dotičnem obrtu, kakor sme tudi, če neobhodno potrebno, odposlati zaupnika, zvedenca, da pregleda tovarno ali obrt na licu kraja. V računske knjige pa ni dopuščeno siliti, in le če obrtnik sam v to dovoli. Tudi ni obrtnik nikakor dolžan dati taka pojasnila, vsled katerih bi se tajnost njegovega obrta zamogla prelomiti. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. junija.

Dopolnilna volitev za deželni zbor na Dunaju. Po smrti dunajskega župana dr. Prixa je izpraznen jeden mandat za deželni zbor na Dunaju. V četrtem okraju, v katerem bode dopolnilna volitev, pa tudi liberalci ne stoje posebno trdno. Zaradi tega je pa jim že trdo šlo za kandidata. Več mož je kar kandidaturo odklonilo mej drugimi tudi sedanji dunajski župan dr. Grübl. Županu se je zdelo, da ni varno kandidovati, ker bi zanj bilo pač jako neprijetno, ko bi propal kje na Dunaju. Naposled so našli realčnega profesorja dr. Hocha, da je prevzel kandidaturo. Dvomijo pa že liberalci sami, da bi zmagali s tem kandidatom. Volitev bode vsekako jako živahna. Odločili bodo najbrž uradniki. Če bode vlada vplivala na uradnike, da volijo liberalca, bode zmagal, če pa ostane vlada povsem neutralna, pa imajo krščanski socijalisti najboljše upanje, da zmagajo. Več konservativcev se pa najbrž volitve ne udeleži.

Prekrščenje ulic v Pragi. Mladočehi so hoteli, da se prekrsti kar 84 ulic v Pragi. V dotičnem odseku so tudi za ta svoj predlog dobili večino. Imena ulicam bi se bila vzela še iz husitskih časov, kar pač najbolj dokazuje, kak duh veje mej Mladočehi. S tem preimenovanjem ulic bi se bile napravile tudi velike zmešnjave. V mestnem svetu so se pa temu uprli Staročehi in mladočeški predlog je ostal v manjšini. Sicer je pa že v Pragi itak babilonska zmešnjava. Ker so oblastva razsodila, da smejo posestniki na svoje hiše pribiti napise v katerem koli jeziku, so nekateri mladočeški posestniki napravili grške, ruske, italijanske in francoske napise. S tem so hoteli namreč osmešiti dotično odločbo, ali osmešili so pa le sami sebe. Oblastva bodo najbrž mirno gledala te napise, dokler hišni posestniki sami spoznajo, kako smešni da so.

Novi člani ogerske gospodske zbornice. Cesar je te dni imenoval grofa Franca Esterhazyja, barona Uechtrika in pa bivšega velikega župana Zubra za člane gospodske zbornice. Vsi imenovani trije so že bili člani gospodske zbornice pred njeno reformo. Po političnem prepričanju so liberalci, ali vendar ne pripadajo skrajnim liberalcem. Vlada ž njimi ni popolnoma zadovoljna. Sama je predlagala v prvi vrsti Emerika Ivanka, Ciotta in Emicha, ali so krona ni ozirala na njene predloge. To torej jasno kaže, da cesar nikakor tako ne zaupa vladi, kakor to trdi Wekerle. Zaradi tega se pa tudi gospodska zbornica ne bode dala od njega še strahovati. Tudi je preveč znano, da Wekerlu in Szilagyiju ni vsega verjeti. Iz njiju prejšnjih govorov bi bil tudi kdo sklepal, da sta gotova, da se imenuje 30 novih magnatov, ali kmalu se je pokazalo, da je to bila le njiju želja.

Srbija. Srbski liberalci so mislili, da je zdaj zanje prišel čas, ko je kralj odrinil radikalce, pa kaže, da so se motili. Srbska liberalna stranka ima najmanj zaupanja pri narodu. Te dni so se v Šabcu, Kragujevcu in nekaterih drugih krajih vršile občinske volitve. Radikalci se jih niso udeleževali. Zmagali so povsod naprednjaki, liberalci pa ostali v manjšini. V Srbiji sta jedino radikalna in pa napredna stranka, ki imata pri narodu zaupanje, liberalci pa morajo le tedaj upati kaj vspeha, ako so sami na krmilu in z vsemi močmi pritiskajo na volilce. Napredna stranka bi sedaj lahko dobila trdno stališče, ali se pri negotovosti položaja ne mara siliti na površje, njen vodja Garašanin pojde celo za poslanika v Pariz.

Cerkveni letopis.

Zidanje nove cerkve.

Iz Št. Jurja Pod Kumom, 12. jun.

Zidanje naše farne cerkve precéj dobro napreduje. Vreme nas pač nekoliko ovira, a že grè. Temelj je že dodelan in zidovje se je že začelo dvigati od tal. Staro cerkev smo že večinoma podrli, le zid v prednjem koru še stoji. Podiranje je dalo precéj težavnega dela, katero se pa le ni ustavilo krepkim vstrajnim rokam naših faranov. Delalo je vse, kar le količkaj gibati more. Pri razdiranju zidovja našel se je tudi nekako na mestu, kjer je prej stala prižnica, temeljni kamen. V njem je bila mala dolbina pokrita s svinčeno ploščo, na kateri je bil naslednji napis:

„Laudetvr Jesvs Xtus. Defvncto Benedicto XIII. Romanae. Ecclae Pontifice Carolo VI. Rom. Impe. et Hispaniae Rege Imperante etc. etc. ex speciali indulto celsissimi et reverenmi Principis Dni. Dni. Sigismvndi Felicis epi Aemonensis S. R. I. principis et comitis de Schrattenbach etc. etc. primvm Ecclae S. Georgii Mart. ano 1730, die 21. Maii lapidem solemni ritv iecit admrdvs Dominvs Joannes Tobias Watschnig, Scharffenbergensis plebis rector, hvivsqve indvstriae et devotae plebis svbsidio haec aedes fvnditvs extrvcta est“.

Dolbina je bila prazna. — Torej je stala naša cerkev 164 let.

Sedaj prosimo le lepega vremena, da bi mogli zidarji hitro delati. Če bo šlo po sreči, upamo, da jo bomo imeli okrog Velicega šmarna že pod streho.

Socijalne stvari.

Staro in novodobno poganstvo.

(Dalje.)

Nekdanje poganstvo je ponujalo mnogo priložnostij, da se je prelamljal nravni zakon. Pomislimo le kako so častili Bacha, Venero itd.

Tudi društveno življenje nekdanjih poganov je bilo žalostno. Žena je bila večinoma moževa sužinja. Na Grškem so smatrali ženske kot nekaka bitja, ki so le k slabemu nagnena. Imeli so jih tako za nepopolne, kot nedorasle otroke. Če je Grkinji umrl mož, bil ji je potem sin jerob. V tem oziru je bilo sicer v Rimu nekoliko bolje. Zato je pa druga, hujša bolezen razjedala rimsko družinsko življenje. Za časa cesarjev se je že splošno razširil tako zvani zakon brez „manus“, v katerem je imel mož malo oblasti do žene, in ki se je kaj lahko razrušil. Ti zakoni so se potem ločevali iz najničnejših razlogov. Nekatere rimske žene so štele leta že le po možeh, ki so jih imele. Tako si pa tudi lahko pojasnimo grozni nravni propad rimskega ljudstva.

Oče je bil pri starih poganih neomejen gospodar svojih otrok. Kako so zametavali na Grškem novorojence! Celo Platon se v svoji „vzgledni državi“ drži načela: „Otroci malovrednih ljudij, pokvečeni in nezakonski otroci ter tisti, katerih stariši so zelo priletni, naj se izpostavljajo. Država naj se nikari ž njimi ne obtežuje.“ Tudi v Rimu ni bilo kaj prida bolje. Tertullian kliče zato rimskemu ljudstvu: „Postave vam sicer prepovedujejo, da nikari ne morite novorojencev, toda nobena postava se ne prelamlja tako meni nič tebi nič kot ta“.

Kar je bil pri starih poganih oče svojim otrokom, to je bila tudi država svojim podložnim. V Rimu in na Grškem se je moral vsak čisto darovati za državo.

Na stotisoče revnih sužnjev je vzdihovalo nekdaj pod železnim jarmom svojih gospodarjev. Na Grškem jih je bilo mnogo več, kot prostih. Grk je smel svojega sužnja mučiti, kakor je hotel, da ga le umoril ni. Po rudokopih jih je delalo po cele tisoče vklenenih. Če so vjeli kakega pobeglega sužnjika, vžgali so mu dostikrat znamenje na čelo. Celo Aristotel je trdil, da je suženjstvo potrebno.

Mnogo huje je bilo pa še v Rimu. Tu so se ravnali kar naravnost po načelu: „Suženj je blago. Ž njim se sme delati, kar se hoče“. Marsikje so imeli pred hišnimi vratmi sužnja kakor psa na verigi priklenjenega. Koliko so pretrpeli kot gladijatorji! Nekoč je ukazal Trajan, da jih je nastopilo 10.000 naenkrat na areni.

Poglejmo še, kako je bilo nekdaj z vedo in umetnostjo!

Iščoč prave resnice našli so stari pogani mnogo neprecenljivega in so nam to zapustili v svojih spisih. Iz zakladov, ki so jih zapustili grški modrijani, zajemamo še dandanes. Toliko stoletij je že minulo, odkar jih hrani človeštvo, in še do danes

---

le modrasti plamenčki so še švigali iz svečnikove ljuknje. Tema je zavladala!

Tema je bila i v duši mladega moža. Prst, na katerem je nosil prstan za Milko, ga je pekel. Mrtvo roko, katero je bil poljuboval, je čutil na svojih ustih.

Doli v gostilni so krokali pijani mažaroni, ciganske gosli so se glasile, bas je bobnel. Tako se vrstijo, gomazijo in križajo pojavi človeškega življenja. Tišina je zavladala. Nihče se ni več oglasil, nič se ni ganilo.

Karol je bil nenavaden mož. Telesno močan, zdravega duha, krepke volje, neodvisnega premoženja, vselej pripravljen za življenja boj. Vsaka borba mu je bila veselje, razvnetje, zabava; borba mu je bila življenje!

Boja z usodo pa še ni poznal; boj z božjo voljo, ki je razbesnil v njem, bil mu je nov. Boj z gotovim porazom!

Nekdo je trkal na vrata.

„Kdo je?“ oglasil se je Karol odurno.

„Odpri Karol“, bil je slišati Miloslavov glas.

Karol je odprl in prižgal novo svečo. „Dobro, da prihajaš!“ je rekel, prsa so se mu burno širila. Miloslav je gledal strmeč v tovariševi desnici samokres.

„Kaj hočeš s tem orožjem?“

Karol je povzdignil samokres. „Tebe ustreliti! — — Kako mično bi bilo — videti tebe ležečega v krvi — videti tvoje umirajoče oko — tvoje kakor smrt blede ustnice, mrzle, krvave . . .“ Miloslav je stopil za korak nazaj. Karol je odložil orožje na mizo in gledal jezno pred sebe.

„Jokati ne znam — torej besnim! Vsak razodeva lastne čute po svojem načinu. Ali si se morda ustrašil?“

„O ne, prijatelj moj! Tvoja krogla bi ne pomnožila mojih bolestij —“.

„O, moj Bog, kako beden, reven črv sem!“ Karol je objel tovariša tako močno, da je ta skoro dih zatajil.

„Kje je pa naša moč, naša vedno poudarjana jednakost z Bogom, naš Olimp v prsih?“ vprašal je Miloslav tovariša.

„Vse to je laž, gola laž; nič nismo —“, topo je odgovoril Karol ter se usedel onemogel na stol.

„Uganeš li pa, prijatelj, kje sem našel večno resnico, balzam in tolažbo svojega življenja?“ vprašal je Miloslav z usmevom potrtega Karola.

„Zoper umiranje in smrt ni niti resnice, niti balzama.“

„O je! Ti se motiš, kakor sem se i jaz. Ta balzam je v tem, da zatajuješ svoje srce, da uničuješ svoj lastni ‚jaz‘, da ponižuješ sebe pred božjo veličastno voljo, v pokori, v zatajevanju, v odmiranju samemu sebi.“

Karol pogleda strogo svojega tovariša — on ga ne razume.

„Pa kje umira naša duša, kje se potaplja naša oseba?“

„V molitvi, prijatelj, jedino v udani molitvi,“ zašepeče Miloslav tiho, vendar pa odločno. Njegovo lice gori, obliva ga žar, žar miru, žar zmage nad dvomom . . .

* * *

Pri gomili starega Dežana se je vzdignil nov griček. Venci nanj položeni so uveli. Ob grobu sta stala dva tovariša.

Dež je lil z neba, neprijeten, hladen dež, ki tako zbada v obraz, kakor bi šivanke padale z neba. Živ plot okoli pokopališča je bil že prozoren, senožeti in njive so bile sive, uvele. Vinske gorice osamele, puste. Gromade sivih palic so bile zravnane v otepih. Mesto je bilo zavito v mokro odejo — — njegove bele hiše in s ploščevino pokriti stolpi se niso svetili v solnčnih žarkih, niso mamili vida. Puščoba, ginjenje in žalost povsodi!

Malomestna nečimurnost, zavist, neumnost v odeji! Na nebu pa na zemlji dolgočasje in brezbarvenost.

Miloslav je odstopil od sestrinega groba. Karol se je obrisal z roko po čelu. Njegov obraz, zmočen od dežja, je izražal notranji mir, obsevala ga je jasnost po srečno premagani bolesti.

„Greva k materi,“ dejal je, ko je bil odmolil za dušo blage Milke, „kje nabere starica močij, katere so se našle komaj še v naših mladih dušah?“

„Tam, kjer sem jih jaz in kjer si jih našel tudi ti, v Bogu,“ odvrnil je tiho in zadovoljno Miloslav, stiskaje vroče tovariševo roko . . .

so si ohranili svojo veljavo. Kako da se je bila razvila vednost v starem veku, to nam pričajo najbolje one velikanske knjižnice v Aleksandriji in v Pergamu. Tu so delovali Euklid, Theophrast, Aristarch itd. Kako se je razvilo dalje v starem veku govorništvo! Demostenovo ime je dokaz za to. Toda priznati se mora vkljub temu, da je staroveško vedo oklepala snov prav tako, kakor življenje starih poganov sploh.

Isto tako so se stari pogani v umetnosti povspeli tako visoko, da jih še dandanes občudujemo. Pomislimo le, kako se je razvilo grško stavbarstvo od priprostega, krepkega dorskega sloga, do krasnega korintskega. In za umetnost se niso zanimali le nekateri olikanci, ampak ves narod! Kakošne velikanske zgradbe so stavili Rimci! Neronova „zlata hiša“ je segala od Palatina do Esquilina. Dioclecijanova palača je bila tolikošna, da je bilo na njenem mestu dosti prostora za celo mesto Spljet. Tudi v slikariji in kiparstvu so dosegli visoko popolnost, dasi se niso povspeli do nadčutnega in idejalnega.

Pesništva slednjič pa skoro omenjati ni treba. Koliko stoletij že občuduje človeštvo Homerja, koliko njih ga je že posnemalo, toda dosegel ga še ni nihče. Kakor so Grki nekedaj z največjim zanimanjem poslušali Sofoklejeve drame, prav tako vzbujajo še danes občudovanje in zanimanje v vsakem, kdor jih bere. Zdi se človeku, kakor da bi bilo nekaj nadčloveškega v pesništvu starega veka. Kar vstvari človek, vse se preminja polagoma in propada. Pesniški sadovi starega veka so pa res nekaki „monumentum aere perennius“. (Dalje sledi.)

Slovstvo.

Pedagogiška knjižnica. Izdaja „Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“ I. zvezek. Jana Amosa Komenskega „Didaktika“. — Knjiga se dobiva pri Zagorjanu in pri upravništvu „Učiteljskega Tovariša“ v Ljubljani po 50 kr.

Varujte naše koristne ptiče glede glada in mraza in nastavljajte jim valilnice! Sestavil Fran Vabič, nadučitelj. 3. natis. — Stranij 22. Cena 15 kr. posameznim izvodom, 10 izv. 1 gld. 10 kr., 50 izv. 5 gld., 100 izv. 9 gld.

Kolo. — Zbirka izabranih hrvatsko-slovenskih mužkih zborova. Izdalo Hrvatsko pjev. družtvo „Kolo“ v Zagrebu. — Uredio Nikola pl. Faller, artisticki ravnatelj hrv. pjev. družtva „Kolo“. — Ciena tri krune ili 1 for. 50 novč. U Zagrebu 1894. Tiskarski i litografički zavod C. Albrehta.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. junija.

(**Kanoničnо obiskovanje in birmanje.**) Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski bodo delili zakrament sv. birme v kamniški, moravški, litijski in leskovški dekaniji v začetku meseca julija po nastopnem vsporedu: 1. julija Kamnik, 2. Spodnji Tuhinj, 3. Motnik, 4. Čemšenik, 5. Moravče, 6. Vrhpolje in sv. Trojica pri Moravčah (obiskovanje brez birmanja) 7. Vače, 8. Šmartno pri Litiji, 9. Stanga, 10. Zagorje ob Savi, 11. Boštanj.

(**Šolske vesti**). V seji c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 2. t. m. podelilo se je četrto učiteljsko mesto na nemški mestni dekliški šoli v Ljubljani učiteljici dekliške ljudske šole v Kranji gospdč. Klotildi Golf. Dosedanji začasni vodja dvorazrednice v Št. Vidu pri Cerknici gosp. Avg. Korbar imenovan je definitivnim nadučiteljem. Podučiteljica Hel. Arko na ljudski šoli v Ratečah (Štirska) pride na ljudsko šolo v Šmartno pri Litiji in prov. učiteljica Amalija Tomec pride na drugo učiteljsko mesto k Sv. Križu (Thurn Gallenstein). Konečno se je dovolilo povišanje ljudske šole v Postojini na petrazrednico in ustanoviti četrti razred na dekliški ljudski šoli v Kočevji.

(**Premembe pri pošti**). Imenovani so poštnimi asistenti: gg. Alojzij Potokar v Ljubljani, Ivan Zadnik v Tržiči, Karol Kainz v Trstu, Andrej Šumi v Ljubljani, Jurij Medanič v Trstu, Henrik Cjuk v Rovinju, Virgil Bornassaro v Trstu, Alojzij Matejčić v Trstu in vojaški aspirant Adolf Kneisel v Opatiji. Premeščeni so: poštni oficijali gg. Jos. Falanetti in Mih. Tedeschi iz Carigrada v Trst in poštni kontrolor g. Jos. Semič iz Pulja v Beyont in asistent Teod. Wiedenhuber iz Mostara v Maribor.

(**Slovenska šola v Gorici — odklonjena**). Goriški mestni svet je v seji 12. t. m. odklonil prošnjo slovenskih starišev, naj se osnuje v Gorici slovenska ljudska šola. Vidi se iz tega sklepa, da goriški italijanski mestni očetje niso hoteli zaostati za sorodnimi brati v Trstu ter so se tem nemudoma pridružili v znamenju krivičnosti proti Slovencem.

(**Na ljubljanski višji gimnaziji**) se konča letos šolsko leto dne 7. julija, ker se potem začne za osmošolce zrelostna poskušnja.

(**Domača umetnost.**) Na glavnem trgu v prodajalnici Vaso Petričiča sta na ogled doprsna kipa, ki predstavljata v naravni velikosti dr. J. Bleiweisa in Fr. Prešerna. Kipa je prav dostojno napravil akad. kipar g. Jos. Puhreiter, rojak iz Železne Kaplje na Koroškem.

(**Nezgode**). Dne 7. t. m. je toča hudo pobila v občinah Gojzd in Tučna. Dne 11. in 12. t. m. je posebna komisija cenila škodo. — Dne 11. t. m. je vtonil v črnuškem potoku na Gmajni dveleten otrok hišarja Petriča.

(**Bolnišnica usmiljenih bratov v Gradcu.**) Prejeli smo drugo poročilo usmiljenih bratov v Gradcu za leto 1893. Iz tega poročila posnamemo, da je bilo v imenovanem letu oskrbljenih v tem zavodu 2295 bolnikov. Od teh je bilo ozdravljenih 1585, zboljšanih 374, neozdravljenih 52, umrlih 149, ostalih 135. — Razven Štajercev (1512) bilo je tudi Koroščev 125, Kranjcev 72 in Primorcev 20. Sporočilo se zahvaljuje dobrotnikom za blago naklonjenost ter priporoča zavod tudi v prihodnje v blagohotno podporo. Provincijal je sedaj br. Emanuel M. Leitner, predstojnik pa br. Anaklet Leitner. — Graškemu zavodu moramo vzlasti na Kranjskem biti hvaležni, ker je tudi pri nas v Novem Mestu oskrbel bolnišnico usmiljenih bratov, ki je v kratkem času že toliko bolnikov oskrbela. Želimo obema, da najde njuni nabiratelj, kadar hodi prosit milodarov, povsod prijaznih src in odprtih rok v pomoč podpore najbolj potrebnim bolnikom.

(**Hrošči**). V boju proti temu sovražniku kmetovemu se je lepo odlikovala medvodska občina, koder so jih pokončali nič manj, nego 128 hektolitrov; občina je pokončevalcem izdajala 230 gld. 85 kr. In vendar, žali Bog, vse to ni ustavilo zla. Hraščevina in drugo drevje je golo, brez listja.

(**Kriza v narodnem gledališču zagrebškem**). Iz Zagreba: Ni davno temu, da je uprava narodnega gledališča zagrebškega sprejela dve izvrstni sili ljubljanskega gledališča v svojo zvezo v nadi, da bode tako spopolnila pomanjkanje svojega osobja. Ali se je prevarila, kajti na svršetku letošnje sezone ni nič manje nego sedem članov gledališčnih izstopilo iz zveze zagrebškega gledališča. Pa zakaj? Vsi so zahtevali od uprave povišanje plače in sicer v tolikej svoti, da bi proračun presegel znesek nad 3000 gld. V to uprava ni mogla privoliti. Večidel teh članov se poda v Belgrad, kjer se jim bode pa javaljne tako dobro godilo, kakor v Zagrebu. Gledališčni intendant, dr. Miletić, ki se je bil pred nedavnim povrnil s potovanja iz večih evropskih mest, kjer je proučeval gledališčno upravo, odrekel se je intendature gledališčne, češ da ne bi mogel tako lahko sestaviti novega gledališčnega osobja za bodočo sezono. Pravijo, da je radi tega prišel v Zagreb, poznati pevač Hranilović, da morda prevzame gledališče v najem, kakor se je že enkrat o tem razpravljalo v gledališčnih krogih. Morda pride res do tega, da se bode gledališče iznajmilo, kar bi pa pri nas bilo bržkone dramatičnej umetnostij na škodo. Zdaj, ko se je začelo zidati novo gledališče, moralo bi se misliti tudi resneje na pomladek gledališčnih sil, in to deloma tudi že izvršuje naš glasbeni zavod, ki je priredil pred nedavnim lepo predstavo v narodnem gledališču z lastnimi silami. Samo se le preveč goji opera, a vrh tega je dobro znano, da vse naše bolje pevke le prerade zapusté domovino svojo, doma pa ostane vsled tega velika praznina v gledališkem osobju. Gojimo tedaj najprej dramo, in ko se le ta učvrsti, lotimo se tudi opere

(**Razpisana je služba**) četrtega učitelja na štirirazredni ljudski šoli v Kostanjevci. Prošnje je vložiti do 10. julija t. l. okr. šolskemu svetu na Krškem. —

Narodno gospodarstvo.

Gorenjske planine.

Prejeli smo zanimivo kmečko pismo z Gorenjskega, katero priobčimo v „Slovencu“. Ker obsega nekaj novic o „gorenjskih planinah“, povzamemo jih iz njega, da so poročila o njih v „Slovencu“ celotna.

Našega dopisnika in njegovih tovarišev niso zadovoljile sledeče vrstice v dopisu o gorenjskih planinah v št. 124 „Slovenca“. „No pa kakor vse kaže, stvar se je za enkrat „zanj“ dobro iztekla, drugič morda ne bode šlo tako gladko; kajti kmetje začeli so se zavedati in organizovati. Vendar pa mu malo strahu gotovo ni škodovalo . . .“ Oni se ne skladajo s tem, da bi pritožba kar zaspala in da bi ostalo samo pri strahu, ker samo strah je vsejedno predober kup. O dogodbah glede pota skozi živalski vrt bilo jih je sedem (v Kranju) zaslišanih. In če bi bili ti tudi res slabo opravili, stvar vkljub temu ni še končana; kajti stoji jih še mnogo za temi, ki so se izjavili, da hočejo stvar završiti, ako prvi ne zadostujejo. No pa vzemimo, da se je šlo tukaj za malenkostno (?) stvar, ki ne more imeti nobenih neprijetnih posledic, k večjemu da spravi par kmetov v — luknjo, kaj pa z dogodki v Radovljici? Obdolžitev bila je huda, namreč: zloraba uradniške oblasti. To pa menda več ni malenkostno in zato nikakor ne more in ne sme zaspati. Ako je tožitelj svoje trditve dokazal, je storil svoje in je prost, če pa je po krivem dolžil, je obrekoval javno oblast in zasluži kazen za to. Tožitelj v resnici tudi sam to zahteva, in namerava tudi potrebne korake na odločilnem mestu storiti, ako se zadeva v kratkem ne reši in ne pojasni.

Dalje poroča kmet Jaka čudne reči iz Bornove „baron-ije“, če hočemo tako imenovati živalski vrt, reči, katere je z lastnimi očmi videl, in Jaka ni ravno kratkoviden mož. Baron ima toliko divjačine, da jej ne zadostuje niti paša po lastni zemlji, niti po gozdih, travnikih in celo zelnikih onih posestnikov katere je baron kar meni nič tebi nič ogradil, kakor smo svojedobno že poročali, ampak da je začela mlada drevesca objedati, kakor nekdaj tržiške in kropenske kozice, katere so pa vendar še pravočasno zatrli; sicer bi ne bilo nič za Bornove kozle ostalo. Tudi mnogo debel so s svojimi rogovjem do golega odrgnili. Kaj pa je baron rekel na to? Saj je to vendar zoper gozdni zakon, menda še mnogo bolj, kot pa med mladim gozdnim drevjem krave pasti, ki se jelke ali smreke niti ne dotaknejo ne. Tropa delavcev, izsekava poškodovano drevje, meče na kupe in žge neki Mallnerju, baronu in menda najbolj cesarskemu patentu od 3. decembra 1852. l. na čast — kresove. Kakor vse kaže, se bode baron pri nas po šegi svojih židovskih rojakov kmalu udomačil, se poprijel tudi lepih, starih slovenskih običajev in se seveda tudi našemu lepemu jeziku priučil, da ne bode treba št. Anskemu učitelju Rovtarjev v nemščini učiti. Dobili bi radi še novih delavcev, da bi bilo neprijetno delo dovršeno, predno bi vsa komedija med svet zašla. Seveda azijski kozli, ki so baje največ tega hudodelstva krivi, in jih bode treba zato na smrt obsoditi, tudi pri drevescih nobenega razločka ne delajo, ampak jim ravno tako dobro diši smrečica kmetova, kot baronova.

Mi resno opozarjamo na vse to kompetentne oblasti, da store potrebne korake; več ne spada v naš delokrog.

Telegrami.

Konec italijanske ministerske krize.

Rim, 14. junija. Sonnino je imenovan zakladnim, Boselli finančnim in toskanski poslanec Basazzuoli poljedelskim ministrom.

Rim, 14. junijz. Danes je ministerski predsednik naznanil v zbornici poslancev, kako se je rešila kriza. Vlada je pripravljena odstopiti od nekaterih finančnih predlogov, kar bi znašalo vkupe kakih 20 milijonov lir, katere bode potreba pokriti z reformo davkov od alkohola in s privarčevanjem pri upravi. Imenuje naj se komisija 18 članov, ki bi proučavala, kje se da kaj pri upravi prišteditи. On želi, da ta komisija hitro reši delo. Posebna komisija generalov se bode posvetovala, če bi se dalo kaj pri vojni prihraniti. Poslanca Cavalotti in Imbriani ugovarjata rešitvi krize. Poklicati bi se bila morala nova vlada ali pa razpustiti zbornica. Crispi je zagovarjal, da je rešitev krize ustavna. Program vlade je blizu tak, kakor program prejšnje vlade. O razpustu zbornice ima odločevati le kralj. Sklenilo se je, da se imenovanje komisije 18 članov v sporazumljenju z vlado odloži do novembra. V torek je generalna debata o finančnih naredbah.

Maročanske zadeve.

Madrid, 14. junija. Blagajnik državnega zaklada je odpotoval v Cadix, da se ondu vkrca z vojaki in topovi v Mazagan, da pobere prvo vojno odškodnino iz maročanske vojne, katero je pokojni sultan že dne 3. maja nakazal. Časopisi se pritožujejo zaradi počasnosti finančne uprave.

Madrid, 14. junija. Francija je pritrdila predlogu Moretovemu, da vlasti vzajemno postopajo v marokanski zadevi. Italija je načelno pritrdila, ali vendar misli, da je potrebno pustiti ji časa, da se vidi, kako se stvari v Maroku razvijo. Anglija ji je pritrdila z nekaterimi pridržki. Nemčija se v tej stvari drži največje zdržljivosti. Nekatere druge vlasti, mej drugimi tudi Rusija še niso odgovorile. — Po došlih poročilih iz Pariza, Francozi še ne mislijo odposlati nobene vojne ladije v Maroko.

Dunaj, 14. junija. Nadvojvoda Albreht je s 5 generali in mnogimi generalno-štabnimi častniki nastopil svojo generalno-štabno potovanje v Galicijo.

Dunaj, 15. junija. „Fremdenblatt“ misli, da se bodete odpovedali avstro-francoska trgovska in literarna pogodba, ako se vsprejme Turellov predlog.

Opava, 15. junija. V premogovnikih grofa Ivana in grofinje Frančiške Larisch v Karvinu so se ponoči na več mestih užgali plini. Jeden inžener in 150 premogokopov je mrtvih. V jamah gori, ventilatorji so poškodovani, mrličev še dosedaj ni bilo moči dobiti iz jam.

Budimpešta, 14. junija. V zbornici poslancev se je začela debata o valutnih predlogah. Poročevalec je priporočal vladne predloge. Poslanec Horanski je zahteval, da se posvetovanje odloži, dokler se ne doženejo z banko pogajanja zaradi privilegija. Lanczy je pa dokazoval, da čast države zahteva hitro vrejenje valute.

Budimpešta, 15, junija. „Budapester Correspodenz“ poroča, da sta konference magnatov pri A. Andrassyju udeležila se tudi Wekerle in Szilagyi, katera sta predlagane dostavke opozicije odklonila, ker preminjajo bistvo predloge.

Berlin, 14. junija. Tukaj so bili prejeli bankirja Jurija Lejeuna, katerega dunajsko deželno sodišče išče zaradi bankerota. Vršila so se že pogajanja, da ga izroče. Zdravniki so pa spoznali, da je blazen in se je zatorej kazensko postopanje proti njemu ustavilo in so ga dali v blaznico v Herzbergu.

Pinneberg, 14. junija. Vspeh včerajšnje državnozborske volitve v pinneberškem okraju je, da bode ožja volitev mej narodnim liberalcem in socijalnim demokratom.

Bern, 14. junija. Socijalista Settanga s Češkega so iztirali iz Švice zaradi državi nevarnih agitacij.

Bukarešt, 14. junija. Imenovanje Barozzija vojnim ministrom se še ni izvršilo zaradi osebnih težav.

London, 14. junija. Vstaši so vzeli Söul. Japonske in druge inozemske čete so se izkrcale v varstvo inozemcev.

London, 14. junija. Blizu West-Borta potopil se je neki poštni parnik, 30 ljudij je utonilo.

London, 14. junija. Po došlih poročilih iz Honkonga je ondu umrlo za kugo nad 1700 ljudij.

Novi Jork, 14. junija. Velik požar je uničil 225 poslopij in napravil $1^1/_2$ milijon dolarjev škode.

Spominjajte se

‚katoliškega sklada‘

ob raznih prilikah!

Umrli so:

13. junija. Jožefa Wala, tesarjeva hči, 10 let, Tržaška cesta 28, kron. vnetica črevesa.

14. junija. Jožef Kratochwil, umirovljen davkar, 75 let, Truberjeve ulice 1, morbus Brightii chron.

Tujci.

13. junija.

Pri *Slonu*: Franc Sandmann, Mannheim z Dunaja. Salzer iz Budimpešte. — Zupan in Penko iz Št. Petra. — Nemanjič, župnik, z Vrha. — Razinger iz Podkorena. — dr. Jagodic iz Tržiča. — Mosetig iz Trsta. — Petsche iz Starega Trga. — Hemberle iz Baden-a. — dr. Steyr iz Metlike. — Obadalek iz Trebnjega. — E. Steydler iz Gradca.

Pri *Maliču*: Gerdešič s soprogo, dr. Vaupotič, Bervar, Rohrmann, Belle iz Novega Mesta. — M. Paulič iz Zagreba. — Marin, Gavlitza, Linhart, Schütz, Schacherl, Geiringer in Weltie z Dunaja. — Pfau z Reke. — Atzl iz Gradca. — Pleteršek iz Mokronoga. — Langer iz Radeč. — Možina iz Rovt. — Hladnik iz Črnega Vrha. — Skala iz Vipave. — Petrič iz Logetca. — Wolf iz Worms-a. — Hočevar iz Trsta. — Baron Berg iz Mokronoga.

Pri *Južnem kolodvoru:* Lidwes iz Trsta. — Vychodil iz Križevca. — Vilar iz Starega Trga. — Pirjavic iz Gradca. Stern iz Budimpešte.

Pri *avstrijskem caru:* Arko, Morel iz Postojine. —

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celsiju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
14	7. u. zjut.	731·6	9·4	sl. vzh.	dež	6·20 dež
	2. u. pop.	732·0	14·0	„	oblačno	
	9. u. zveč.	732·5	10·0	„	jasno	

Srednja temperatura 11·1° za 7·3 pod normalom.

Komi

ali izurjena

prodajalka

sprejme se v specerijsko prodajalnico na deželi. 340 3—3

Ponudbe iz prijaznosti sprejme pod naslovom **„Soliden“** upravništvo „Slovenca“ v Ljubljani.

Dunajske srečke po 1 krono. — Žrebanje že 12. julija.

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

1 Srečke priporoča 315 6

„MERCUR“, menjalnična delnična družba na Dunaju, Wollzeile 10.

Tovarniško zalogo **šivalnih strojev** in **pristrojev za vozarenje** ima

508 50—34

IVAN JAX

v Ljubljani, Dunajska cesta 13.

Ceniki zastonj in franko.

Izvirek: Giesshübl-Puchstein, zdravilno kopališče pri Karlovih varih. *Prospekti zastonj in franko.*

V vročem letnem času

je priporočati dobro in ugajajočo

osveževalno in mizno pijačo

pripravno za primešanje vinu, konjaku ali sadnim sokovom, za to opozarjamo na

GLAVNO SKLADIŠČE MATTONIJEVE

GIESSHÜBLER

najčistije lužne KISELINE

Ta pijača vpliva ohladilno in oživajoče, vzbuja slast do jedi, pospešuje prebavljenje. Po letu je ta pijača pravo krepilo (VIII.) 51 20

Henrik Mattoni, Karlove vari in na Dunaju.

Paulinova kranjska vinopivnica

v Ljubljani, slonove ulice štev. 52

toplo priporoča

namizno vino:

istrijanca rudečkastega	liter	24 kr.
dto rudečega	„	28 kr.
* dto belega	„	28 kr.
tirolca rudečega	„	28 kr.
dto belega	„	28 kr.
dolenjsk. cvička rudeč.	„	32 kr.
dto dto belega	„	32 kr.

specialno vino:

*Burgundca rudečega	liter	40 kr.
*Sistijanca belega	„	40 kr.
*Zelenike (Riesling) bele	„	48 kr.
*Terana rudečega	„	48 kr.

Za pristnost popolno jamstvo.

*Z * zaznam. vina so iz občeznanega vinokletarstva kneginje Hohenlohe*

Pivo:

fino bavarsko črno, iz znane pivarne Kundl (ustan. 1658), bavarski bokal (pol litra) 11 kr.

V množini nad 10 litrov v steklenicah, v hišo stavljeno ceneje liter po 1 kr., nad 50 litrov po 2 kr., in zunaj mesta nezadavčeno po 6 kr. — Na debelo mnogo ceneje. 176 11

Dunajska borza.

Dné 15. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld	25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 „	15 „
Zlata renta 4%, davka prosta	120 „	85 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 „	95 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	997 „	— „
Kreditne akcije, 160 gld.	351 „	75 „
London, 10 funtov strl.	125 „	20 „
Napoleondor (20 fr.)	9 „	97 „
Cesarski cekini	5 „	91 „
Nemških mark 100	61 „	$32^1/_2$ „

Dné 14. junija.

Ogerska zlata renta 4%	120 gld.	70 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 „	65 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „	50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	157 „	75 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 „	— „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „	50 „
4% kranjsko deželno posojilo	97 „	60 „
Kreditne srečke, 100 gld.	196 „	— „
St. Genois srečke, 40 gld.	69 „	50 „
4% srečke dunajske parobrodne družbe	146 gld.	— kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „	35 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 „	25 „
Salmove srečke, 40 gld.	73 „	— „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 „	— „
Ljubljanske srečke	24 „	30 „
Akcije angio-avstrijske banke, 200 gld.	151 „	75 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	3095 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	108 „	— „
Papirnih rubeljev 100	134 „	25 „

Nakup in prodaja vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd. **Zavarovanje** za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšeza dobitka. Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svèti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnic.**

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič. Odgovorni vrednik: Andrej Kalan. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.